Přednáška 2

Souvislost grafu

Seznámíme se s následujícími pojmy:

- sled (otevřený / uzavřený)
- složení sledů
- tah, cesta, kružnice
- souvislý graf
- komponenta grafu
- strom
- kostra grafu

Skripta strana 23 - 28

Sled grafu G = $\langle H,U,\rho \rangle$ s krajními uzly u a v :

posloupnost uzlů a hran $S = \langle u_0, h_1, u_1, h_2, \dots, u_{n-1}, h_n, u_n \rangle$,

kde u = u_0 , v = u_n , $\rho(h_i) = [u_{i-1}, u_i]$ pro i = 1, 2, ..., n, **délka** sledu S je n, **vnitřní** uzly jsou u_1 , ... u_{n-1}

Jinými slovy - **sled s krajními uzly u a v je posloupnost uzlů a hran,** které projdeme, když se grafem libovolně neuspořádaně pohybujeme z uzlu **u** do uzlu **v**. Každý průchod hranou zvětší délku sledu o 1.

Uzavřený sled: u = v a n≥1

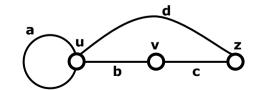
Otevřený sled: $u \neq v$ nebo n=0

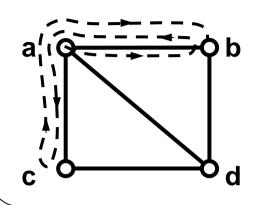
Navazující sledy můžeme

skládat: S₁.S₂

<u> otevřený ⟨u,a,u⟩ uzavřený

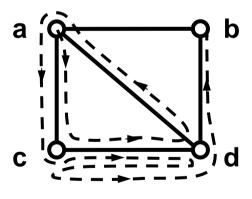
⟨u,b,v⟩
 otevřený

(Otevřený) sled s₁ délky 5 z uzlu a do uzlu b:

< a, [a,b], b, [b,a], a, [a,c], c, [c,a], a, [a,b], b >

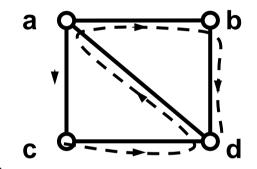

(Otevřený) sled s₂ délky 8 z uzlu a do uzlu b:

< a, [a,c], c, [c,d], d, [d,a], a, [a,c], c, [c,d], d, [d,c], c, [c,d], d, [d,b], b >

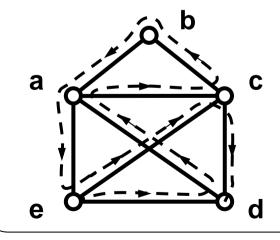

Tah s krajními uzly u a v je sled s krajními uzly u a v, v němž se žádná hrana neopakuje (uzel může).

(Otevřený) tah t₁ délky 4 z uzlu c do uzlu d:

< c, [c,d], d, [d,a], a, [a,b], b, [b,d], d >

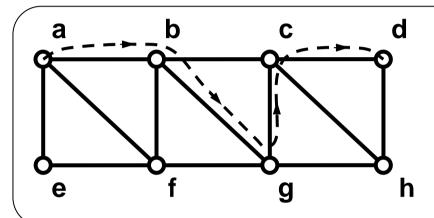

(Otevřený) tah t₂ délky 8 z uzlu e do uzlu d:

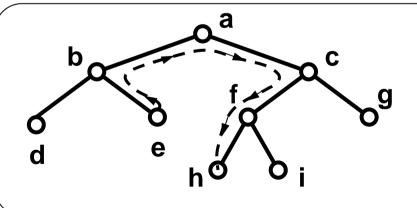
< e, [e,d], d, [d,a], a, [a,c], c, [c,b], b, [b,a], a, [a,e], e, [e,c], c, [c,d], d >

Cesta s krajními uzly u a v je tah s krajními uzly u a v, v němž se žádný uzel neopakuje.

Je to tedy sled v němž se neopakuje žádná hrana ani žádný uzel.

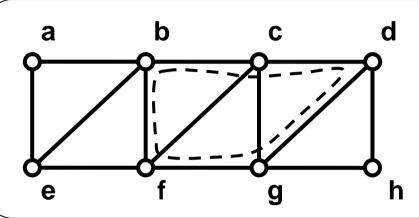

(Otevřená) cesta c₁ délky 4 z uzlu a do uzlu d:

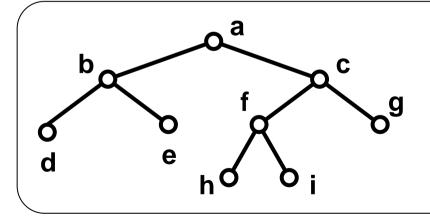

(Otevřená) cesta c₂ délky 5 z uzlu e do uzlu h:

Kružnice je uzavřená cesta (tj. uzavřený sled délky aspoň 1, v němž se žádná hrana ani uzel neopakuje).

Kružnice k₁ délky 5 procházející uzly b, c, d, g, f:

V tomto grafu neexistuje žádná kružnice (ani žádný uzavřený tah). Uzavřený sled ano, např.

< a, [a,c], c, [c,a], a >

Pozorování: Z každého sledu z uzlu u do uzlu v lze vybrat cestu z u do v.

Konstrukce:

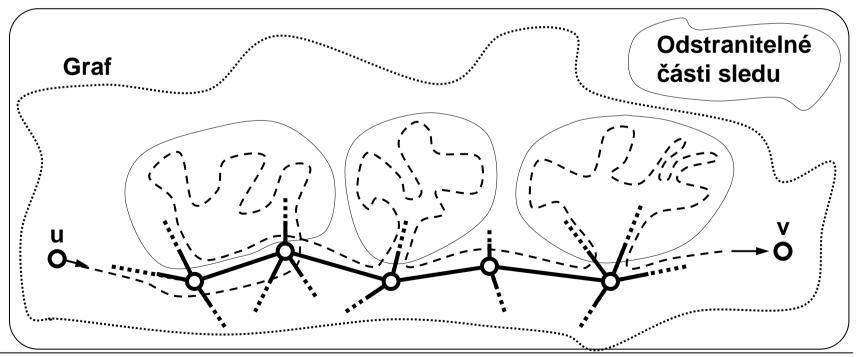
Opakuj

Jestliže se ve sledu vyskytuje uzel x vícekrát,

odstraň ze sledu vše mezi prvním a posledním výskytem x.

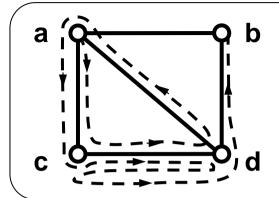
dokud lze sled takto"zkracovat".

Ve výsledku se žádný uzel neopakuje, je to tedy cesta.

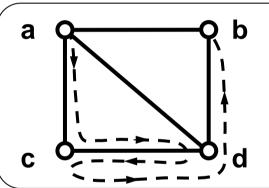

Cesty

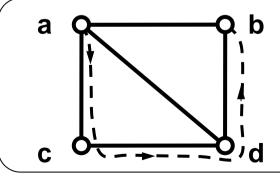
TI 02 / 8

< a, [a,c], c, [c,d], d, [d,a], a, [a,c], c, [c,d], d, [d,c], c, [c,d], d, [d,b], b >

< a, [a,c], c,[c,d], d, [d,c], c, [c,d], d, [d,b], b >

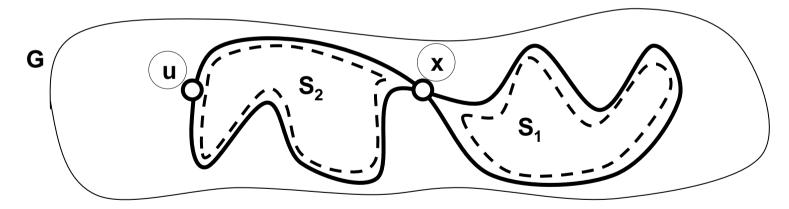
< a, [a,c], c,[c,d], d, [d,b], b >

<u>Pozorování:</u> Z každého uzavřeného sledu liché délky (alespoň 3) lze vybrat kružnici liché délky.

Zdůvodnění:

Pokud se v uzavřeném sledu S z uzlu u do u žádný uzel neopakuje, je sled již sám kružnicí.

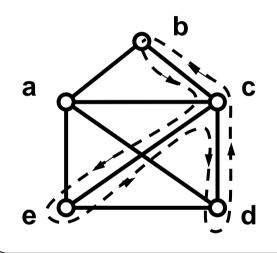
Pokud se ve sledu S některý uzel x (x \neq u) vyskytuje (alespoň) dvakrát, rozdělíme S na sledy S₁ a S₂: S₁ bude sled vedoucí z prvního výskytu x v S do posledního výskytu x v S. V S₂ bude všechno ostatní, tj. S₂ = S – S₁.

S₁ i S₂ jsou uzavřené sledy a právě jeden z nich má lichou délku. Není-li pak sám kružnicí, aplikujeme na něj opět stejný postup, dokud nedojdeme ke kružnici liché délky.

Cesty TI 02 / 10

Předchozí pozorování neplatí pro sledy sudé délky – z takového sledu vůbec nemusí být možné vybrat nějakou kružnici.

Uzavřený sled

b, [b,c], c, [c,e], e, [e,c], c, [c,d], d, [d,c], c, [c,b], b>

má délku 6 a žádnou kružnici neobsahuje

Pozorování tedy neplatí pro sledy sudé délky proto, že nejkratší uzavřený sled sudé nenulové délky má délku 2 – je to průchod po jedné hraně "tam a zpět" a neobsahuje kružnici.

Naopak, nejkratší uzavřený(!) sled liché délky má délku 1 (v obyčejném grafu dokonce 3) – a to už je kružnice.

Souvislý graf je takový, v němž existuje sled mezi libovolnými dvěma uzly.

Pozorování:

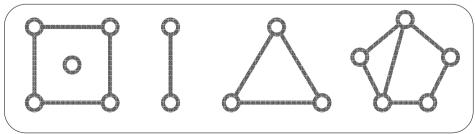
V souvislém grafu existuje cesta mezi libovolnými dvěma uzly.

Zdůvodnění: Z každého sledu lze vybrat cestu.

Komponenta grafu je každý jeho maximální souvislý podgraf (= souvislý podgraf, který už "nelze zvětšit").

Graf G₁ má 5 komponent.

 G_1

<u>Poznámka:</u> Graf obsahuje jednu komponentu (je-li souvislý) nebo více komponent (není-li souvislý).

Pozorování:

Každý souvislý graf G s n (≥2) uzly obsahuje uzel u, po jehož odebrání vznikne souvislý podgraf G-{u} s n-1 uzly. (Je to libovolný krajní uzel cesty maximální délky v G.)

Důležité pozorování:

Je-li G = $\langle H,U,\rho \rangle$ souvislý graf, potom platí

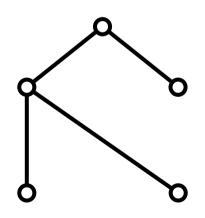
$$|H| \ge |U| - 1$$
.

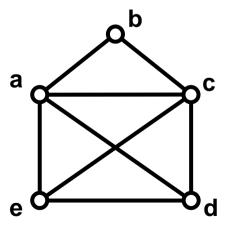
Zdůvodnění (indukcí podle počtu uzlů |U|=n)

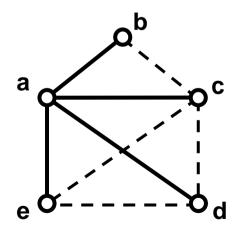
Takže: K vytvoření souvislého grafu s n uzly potřebujeme alespoň (n-1) hran.

Jak vypadají souvislé grafy s minimálním počtem hran?

Strom je souvislý graf, který neobsahuje žádnou kružnici. Kostra grafu G je takový jeho faktor, který je stromem.

Kontrolní otázky

- 2.1 Mějme dva souvislé grafy G_1 a G_2 . Je sjednocení $G_1 \cup G_2$ souvislý graf ?
- 2.2 Nechť G je obyčejný graf s n uzly. Stanovte podmínky pro počet jeho hran, které zaručí, že
 - a) určitě není souvislý
 - b) určitě je souvislý
- 2.3 Kolik různých kružnic délky k (k≥3) obsahuje úplný graf K_n (n≥3) ? Za různé nepovažujte kružnice, které se jakožto posloupnosti uzlů liší pouze volbou počátečního uzlu nebo opačným pořadím procházení uzlů.
- 2.4 Kolik různých cest (resp. sledů) délky k existuje mezi pevně zvolenými uzly u a v úplného grafu K_n?
- 2.5 Nechť stromy T1 a T2 mají alespoň jednu společnou hranu. Je symetrická diference T1 ⊕ T2 souvislým grafem ?
- 2.6 Vyjádřete podmínku souvislosti grafu G pomocí (tranzitivního uzávěru) relace sousednosti Γ.

Kontrolní otázky

- 2.7 Určete minimální a maximální možný počet komponent obyčejného grafu, který má 10 uzlů a 16 hran.
- 2.8 Existuje nějaký graf, který nemá žádnou komponentu?
- 2.9 G_1 a G_2 jsou dva disjunktní neorientované grafy, G_1 (G_2) má m_1 (m_2) hran, m_1 (m_2) uzlů a m_1 (m_2) komponent.
 - a) Jakým minimálním počtem hran je třeba doplnit sjednocení $G_1 \cup G_2$ tak, aby vznikl souvislý graf?
 - b) Změní se tento počet, pokud stanovíme, že doplňované hrany musí mít vždy jeden krajní uzel v G₁ a druhý v G₂?
 - c) Kolik hran musíme odebrat z grafu vytvořeného v bodu a), aby zbyla jeho kostra?

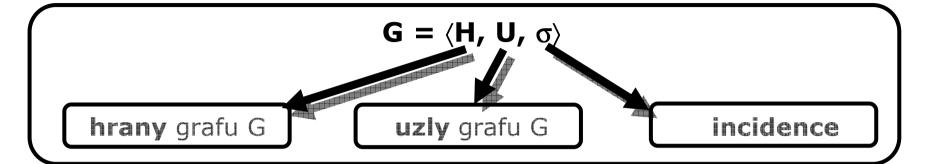
ORIENTOVANÉ GRAFY – úvod

V této části se seznámíme s následujícími pojmy:

- orientovaný graf (OG), orientovaný multigraf, prostý/obyčejný OG, zrušení/zavedení orientace, opačná orientace
- spojení, orientovaný tah, orientovaná cesta, cyklus, silně souvislý OG, silná komponenta, kondenzace OG
- vstupní/výstupní stupeň uzlu, množina následníků / předchůdců uzlu

Skripta odstavec 2.2, strana 28 - 33

Co je to orientovaný graf?

 $\sigma: H \rightarrow U \times U$ (množina uspořádaných dvojic)

σ(h) = (u, v) ... **počáteční / koncový uzel** hrany h v je **následník** uzlu u, u je **předchůdce** uzlu v

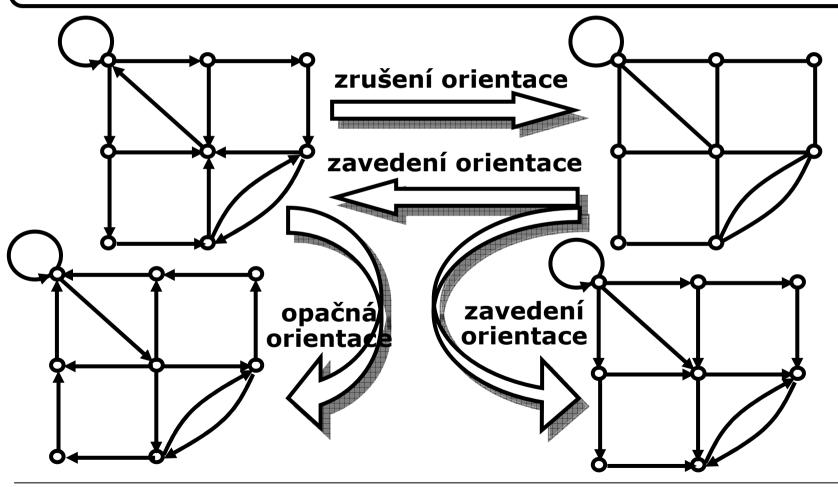
 $\sigma(h_1) = \sigma(h_2)$... rovnoběžné hrany => **multigraf**

prostý orientovaný graf = graf **bez** rovnoběžných hran, tzn. hranu určují její krajní uzly => σ je zbytečné, **G** = \langle **H**, **U** \rangle

obyčejný orientovaný graf = prostý OG bez smyček

Jinými slovy ...

Hrany v OG jsou **orientované**, tzn. pořadí uzlů **je** významné.

Orientované grafy

TI 02 / 19

Jeden malý trik ...

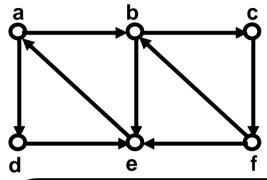
Následující pojmy z neorientovaných grafů lze přenést do orientovaných grafů tak, že je uvažujeme na grafu vzniklém zrušením orientace:

- sled (otevřený / uzavřený), složení sledů, tah, cesta, kružnice, souvislý graf
- komponenta grafu, strom, kostra grafu

Další pojmy lze zavést pro orientované grafy analogicky jako pro neorientované grafy:

- podgraf, faktor, indukovaný podgraf
- operace s grafy (sjednocení, průnik, rozdíl, symetrická diference a doplněk), disjunktní a hranově disjunktní grafy
- konečný / nekonečný graf, izomorfizmus grafů

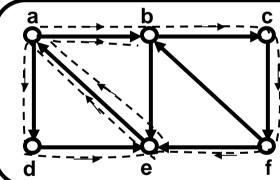
? Tak proč vůbec orientovat hrany?

Spojení S (délky **n**≥0) v orientovaném grafu G z uzlu **u** do uzlu **v**:

$$S = \langle u_0, h_1, u_1, h_2, ..., h_n, u_n \rangle,$$

kde
$$\sigma(h_i) = (u_{i-1}, u_i), u_0 = u, u_n = v$$

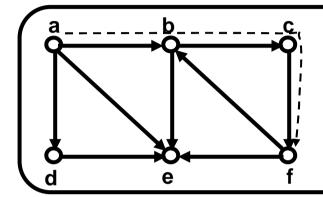

Spojení délky 10 z uzlu a do uzlu b (a \longrightarrow b):

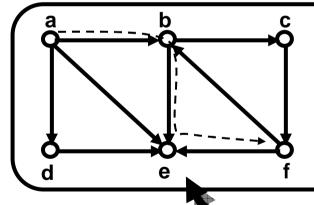
(a, (a,b), b, (b,e), e, (e,a), a, (a,b), b, (b,c), c, (c,f),
f, (f,b), b, (b,e), e, (e,a), a, (a,b), b

- orientovaný tah spojení bez opakovaných hran
- orientovaná cesta spojení bez opakovaných uzlů (⇒ ani hran)
- otevřené x uzavřené spojení (orient. tah, orient. cesta)
- cyklus uzavřená orientovaná cesta

POZOR – spojení a sled v OG

Spojení délky 3 z uzlu a do uzlu f (a \longrightarrow f): \langle a, (a,b), b, (b,c), c, (c,f), f \rangle

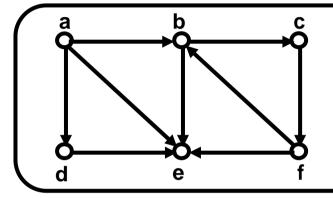
Sled délky 3 z uzlu a do uzlu f (a \longrightarrow f):

⟨ a, [a,b], b, [b,e], e, [e,f], f⟩

(jako kdybychom zrušili orientaci)

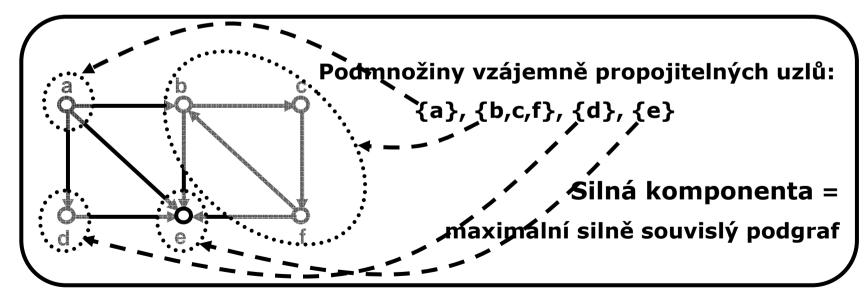
Tento graf je ("obyčejně") **souvislý**.

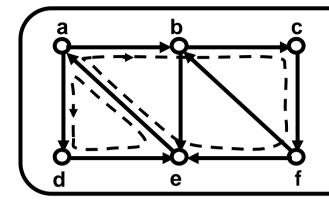
Silně souvislý orientovaný graf G - pro každou dvojici uzlů u,v existují spojení jak z u do v tak i z v do u $(\mathbf{u} \longrightarrow \mathbf{v} \ \mathbf{k} \ \mathbf{v} \longrightarrow \mathbf{u})$

Spojení:

⇒ graf **není silně souvislý**

Podmnožiny vzájemně propojitelných uzlů:

{a,b,c,d,e,f}

⇒ graf je silně souvislý (tzn. je tvořen jedinou silnou komponentou)

Co dalšího lze říci o silně souvislých grafech?

Následující tvrzení jsou ekvivalentní:

- 1) G je silně souvislý orientovaný graf
- 2) G je souvislý a každá jeho hrana je v (nějakém) cyklu
- 3) pro každý rozklad $\{U_1, U_2\}$ množiny uzlů existují hrany

$$U_1 \rightarrow U_2 \ a \ U_2 \rightarrow U_1$$

 $\underline{\mathbf{D:}}\ \mathbf{1}\ \Rightarrow\ \mathbf{2}\ \Rightarrow\ \mathbf{3}\ \Rightarrow\ \mathbf{1}$

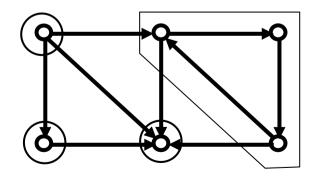
<u>Důsledek:</u> Když z grafu odebereme všechny silné komponenty, vznikne podgraf, který **nemá žádné cykly** ani hrany z nějakého cyklu původního grafu.

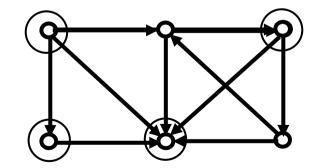
 $G' = G-(\cup G_i)$, G_i - silné komponenty grafu G

G' je bez cyklů

Základem silných komponent jsou cykly!

Kondenzace O.G. - silná komponenta se stane uzlem + hrany

Stupně a sousedi uzlů v orientovaném grafu G:

- výstupní stupeň δ+(u) kolik hran vystupuje z uzlu u
 (je-li δ+(u)=0 ⇒ u je list grafu G)
- vstupní stupeň δ⁻(u) kolik hran vstupuje do uzlu u
 (je-li δ⁻(u)=0 ⇒ u je kořen grafu G)
- Γ(u) množina následníků uzlu u
- Γ⁻¹(u) množina předchůdců uzlu u

Lze něco zjistit o stupních ??

$$\sum_{u \in U} \delta^{+}(u) = \sum_{u \in U} \delta^{-}(u) = |\mathsf{H}|$$

Vysvětlení: Každá hrana přispívá +1 výstupnímu stupni svého počátečního uzlu a +1 vstupnímu stupni svého koncového uzlu.

Kontrolní otázky

- 2.10 Bude graf vzniklý zrušením orientace libovolného obyčejného orientovaného grafu obyčejným neorientovaným grafem?
- 2.11 Je možné, aby byl silně souvislý nějaký orientovaný graf, jehož některé uzly mají vstupní stupeň rovný nule ?
- 2.12 Orientovaný graf G vznikl jako sjednocení několika cyklů. Je graf G silně souvislý?
- 2.13 Kolik silných komponent má orientovaný graf G = ⟨H,U,σ⟩, který neobsahuje žádný cyklus?
- 2.14 Jaký je minimální počet hran silně souvislého orientovaného grafu s n (≥2) uzly ?
- 2.15 Pokuste se formulovat nutnou a postačující podmínku pro to, aby orientovaný graf G obsahoval nekonečně mnoho spojení z uzlu u do uzlu v.
- 2.16 Jaký je minimální počet hran orientovaného grafu, který má n (≥3) uzlů a k (2 ≤ k ≤ n-1) silných komponent ?
- 2.17 Souvislý orientovaný graf G obsahuje aspoň dva uzly a má konečně mnoho různých spojení. Může být tento graf silně souvislý?
- 2.18 Existuje nějaký orientovaný graf, který nemá žádnou sinou komponentu?